

Mel. [Conditior Alme Siderum](#)

1 O stjerners Skaber, hvor Du bor,
Du evig' lys for dem, som tror;
Kristus, Du som har os forløst
Hør dine kristnes ydmyg' røst.

2 Du ynked' verdens store nød;
At den var dømt til evig død.
Du ville hjælpe dens sygdom
Og skænke sjælen lægedom.

3 Da verdens aften næsten kom
Da gik du ud som en brudgom.
Fra moderlivet, hvor Du var,
Du udgik, fra en jomfru klar.

4 For din så store herlighed
Alt, hvad du skabte knæler ned,
I himmelen og her på jord;
Adlyder Dig og Dine ord.

5 Solen går ned og op igen;
Snart tændes, falmer månens skin;
Planeter lyser, når de går
Hen over himlen i et år.

6 Dig beder vi, hellige Krist,
Som dømmen verden skal til sidst:
Lær os, så vi Din vilje gør,
Og lad ej fjenden os forfør'.

7 Gud Fader ære ske og pris;
Hans Søn ske tak på samme vis;
Og ligeså den Helligånd
Ske lov nu og i alle stund.

Ambrosius' hymne, Conditior Alme Siderum
Dansk 1553 i En Ny Psalmebog ved Hans
Tausen.
Revideret 2023 ved Magnus Nørgaard
Sørensen